

Pro svrchu zmíněné podstatné vady bylo tedy nař. rozhodnutí, pokud jde o stanovení s k u t e č n é doby služební a dále, pokud jim bylo odepřeno d v o j n á s o b n é započtení zmíněných let do doby rozhodné pro vyměření zaopatřovacích požitků st-lů, zrušiti podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 3649.

Státní úředníci (Slovensko). — Řízení před n s s - e m: I* Byl-li do dekretu, jímž byl úředník provisorně jmenován definitivním, pojat dodatek, že se toto jmenování stává účinným od určitého dne a že »se stalo vzhledem k jeho trvalému ustanovení ve státní službě stavební na Slovensku, a že pozbude platnosti jeho odchodem z této služby na Slovensku«, jest stížnost proti tomuto dodatku ve smyslu § 3, lit. f) zák. o ss nepřipustná. — II. K výkladu § 3, lit. f) zák. o ss a výrazu »jmenování«.

(Nález ze dne 23. května 1924 č. 8894).

V ě c: Ing. J. D. a ing. V. D. v B. (adv. Dr. Aug. Straka z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací (min. taj. Mír. Krása) o jmenování definitivními úředníky státními pro Slovensku.

V ý r o k: Stížnosti odmítají se jako nepřipustné.

D ů v o d y: St-lé byli jmenováni provisorními úředníky ve státní stavební službě na Slovensku s dodatkem, že jejich definitivní ustanovení bude záviseti na dobrém výsledku zkoušky administrativně-technické, předepsané pro státní službu stavební, jíž se musí podrobiti do určité doby. Zkoušku tuto složil st-l Ing. J. D. dne 25. února, st-l Ing. V. D. dne 15. března 1922, oba s prospěchem výborným.

Dekrety z 19. listopadu 1923 vydanými na základě usnesení vlády byli st-lé jmenováni definitivními vrchními stavebními komisaři pro státní službu stavební na S l o v e n s k u, a sice první z nich s účinností od 27. října, druhý pak od 14. listopadu 1923. V obou dekretěch obsaženy doložky, že jmenování tato stala se vzhledem k trvalému ustanovení st-lů ve státní službě stavební na Slovensku a p o z b u d o u p l a t n o s t i j i c h o d c h o d e m z t é t o s l u ž b y n a S l o v e n s k u.

Stížnosti proti tomu podané dovozují po formální stránce, že nejde v daných případech o stížnost nepřipustnou ve smyslu § 3, lit. f) zák. o ss, neboť nař. rozhodnutími bylo zkráceno jejich právo proto, poněvadž se jim odpírá nárok na jmenování definitivním úředníkem, kterého co do času a způsobu nabyli již pravoplatnými dekrety, kterými byli jmenováni prov. úředníky. Jde prý tedy o případ dotčený výhradou 2. věty § 3, lit. f) cit. zák., pro který jest zkrácenému výslovně vyhrazeno právo stížnosti k n s s - u a není proto formální překážky, aby tento soud o stížnostech rozhodoval. Po věcné stránce vytýkají st-lé jednak, že jejich definitivní jmenování byla provedena nesprávně s účinností od 27. října resp. 14. listopadu 1923 místo od 1. listopadu 1921, resp. od 7. května 1920, jednak, že doložky, že jsou jmenováni pro státní službu stavební toliko na Slovensko a že jejich jmenování pozbude platnosti odchodem z této služby na Slovensku, jsou nezákonné, nejasné, ba v určitých případech i neproveditelné.

Rozhoduje o těchto stížnostech, — musil nss předem zkoumati jak z moci úřední, tak i se zřetelem na vývody stížnostmi v tom směru uplatňované otázky své vlastní příslušnosti. Po této stránce sluší uvážiti toto: Zákon o ss vyslovuje v § 2 princip, že ochrany tohoto tribunálu může se dovolávati, kdo tvrdí, že jeho subjektivní práva byla zasažena rozhodnutím neb opatřením správního úřadu, nemajícím opory v zák. Leč v dalších předpisech stanoví zák. výjimky z této zásady, za kterých omezuje ochranu danou § 2 jednak po stránce materiální, jednak po stránce formální. Omezení po stránce formální obsahuje § 5 a § 18, omezení po stránce materiální vypočítává taxative § 3. — Pod lit. f) posléze cit. předpisu vylučuje zákon z příslušnosti nss-u rozhodování o stížnostech uplatňujících nároky na jmenování do veřejné služby s výhradou, že by šlo o nároky, opřené o tvrzené právo obsazovací neb navrhovací. Právě z tohoto dovětku odvozují stížnosti příslušnost nss-u pro daný spor. Naskytá se tudíž předem otázka, zda uplatňované nároky lze pod uvedenou výhradu § 3, lit. f) subsumovati. Nss má za to, že tomu tak není, neboť zmíněná výhrada může míti na mysli toliko případy, když subjekt, k podání návrhu na obsazení určitého místa neb k takovému samotnému obsazení po zák. aktivně oprávněný tvrdí, že protiprávním rozhodnutím správního úřadu bylo toto jeho právo porušeno. Že výhrada tato dále nesahá, plyne nade vší pochybnost jednak z úvahy, že při širším výkladu netvořil by cit. předpis § 3, lit. f) již výjimku z ustanovení § 2 cit. zák., a že by tedy neměl žádného smyslu, jednak ze zprávy výboru poslanecké sněmovny ze 4. března 1873 (351 příl. k sten. prot. posl. sněmovny VIII. zasedání), v níž se konstatuje, že stížnosti pro porušení z á k o n e m z a l o ž e n é h o práva navrhovacího a jmenovacího jako na př. presentačního práva vydržovatele školy na místa učitelská, mají býti připuštěny. Z podstaty daných sporů jest nad pochybnost jasno, že o takové právo tu nejde a také toho ani stížnosti netvrdí. Je-li tomu tak, pak nutno seznati, že nárok st-lů o zmíněnou výhradu opřítí nelze a nemají proto po této stránce vývody uplatňované stížnostmi opory v zák.

Za tohoto stavu věcí zbývá si ještě uvědomiti, v jakém vztahu stojí předmět sporu k jmenování samotnému, ohledně něhož by byly stížnosti k nss-u nepřijatelné. V tom směru nemá nss nižádných pochyb o tom, že pod pojmem jmenování, jak je má na mysli cit. § 3, lit. f), nelze rozuměti toliko onu část jmenovacího aktu, jež obsahuje vlastní jmenování v užším slova smyslu, nýbrž tento akt ve své souvislosti celý, pokud ovšem jest jeho předmětem jmenování určité osoby do veřejné služby, čítaje v to i případná omezení a výhrady ohledně jeho časové a místní působnosti. Avšak právě proti takovým omezením brojí přítomné stížnosti. Vylučuje-li však zákon stížnost k nss-u, když uplatňuje nárok na jmenování i n t o t o, nelze ji důvodně připustiti ani ohledně jednotlivých jeho složek nebo součástí.

Poněvadž, jak uvedeno, stížnosti svým věcným obsahem sledují cíl posléze dotčený, bylo je odmítnouti jako nepřijatelné, aniž bylo lze sledovati jich vývody, dotýkající se merita věci.

Č. 3650.

Učitelstvo: * Nárok učitelů národních škol na cestné a stravné z cest, které konají jakožto úřední okresního školního výboru, posuzuje